اسکندریّة

عثمان پاشا مرتضی

ایّها الشّهم الجلیل الهمام حلیف الوفآء ادامک اللّه قد مضت علینا شهور و اعوام بل دهور و احقاب و لم یطرق الآذان خبر من ذلک الودود الغیور و لم تقرّ الأعین بمطالعة کتابه المسطور فازدادت الأشواق بعدما فتحت الأبواب و امکنت المخابرة مع حبیبنا القدیم و اقول لا زال یختلج فی القلوب تلک العواطف الجلیلة الّتی کانت فی زمن اللّقآء اسأل اللّه ان یعید علینا تلک الأیّام ایّاماً قضت بالسّرّآء و الرّاحة و الرّخآء و انّی لا انسی حسن الألفة الّتی کانت بیننا حینما کنت موجوداً بتلک الجهات و لا زال انتظرت فرصة مغتنمة حتّی اخابر دولتکم لعلّی اتمکّن من بیان الحاسّیّات القلبیّة و الانجذابات الوجدانیّة نحو معالیکم و انّی ادعو اللّه ان یؤیّدک فی جمیع الشّؤون حتّی ترقی اعلی مراقی الفلاح و النّجاح بعطآء غیر ممنون و انتظر ورود الجواب فی کلّ ساعة بعد هذا الخطاب و الأمر لکم

حیفا

۲ شوّال ۱۳۳۷

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۶ مه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر